

- b) Czy art. 20 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala on państwu członkowskiemu na odmowę obywatelowi państwa trzeciego, którego małżonek jest obywatelem Unii, prawa pobytu w państwie zamieszkania małżonka, którego obywatelstwo on posiada, nawet wówczas, kiedy ten obywatel Unii nie jest zdany w zakresie utrzymania na tego obywatela państwa trzeciego? (zgl. skarżący V. Heiml i I. E. Maduike)
- c) Czy art. 20 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala on państwu członkowskiemu na odmowę pełnoletniemu obywatelowi państwa trzeciego, którego matka jest obywatelką Unii, prawa pobytu w państwie zamieszkania matki, którego obywatelstwo ona posiada, nawet wówczas, kiedy ta obywatelka Unii nie jest zdana w zakresie utrzymania na tego obywatela państwa trzeciego, lecz to obywatel państwa trzeciego jest zdany w zakresie utrzymania na obywatelkę Unii? (zgl. skarżący A. Kokollari)
- d) Czy art. 20 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala on państwu członkowskiemu na odmowę pełnoletniej obywatelce państwa trzeciego, której ojciec jest obywatelem Unii, prawa pobytu w państwie zamieszkania ojca, którego obywatelstwo on posiada, nawet wówczas, kiedy ten obywatel Unii nie jest zdany w zakresie utrzymania na tę obywatelkę państwa trzeciego, ale to obywatelka państwa trzeciego otrzymuje środki na utrzymanie od tego obywatela Unii? (zgl. skarżący D. Stevic)

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy w przypadku wynikającego z art. 20 TFUE obowiązku państw członkowskich przyznania prawa pobytu obywatelom państw trzecich mamy do czynienia z prawem pobytu bezpośrednio wynikającym z prawa Unii, czy wystarczy, że państwo członkowskie w sposób konstytutywny przyzna obywatelowi państwa trzeciego prawo pobytu?

- 3) a) W przypadku, gdy w następstwie odpowiedzi na pytanie drugie prawo pobytu istnieje na podstawie prawa Unii:

Przy jakich przesłankach prawo pobytu wynikające z prawa Unii wyjątkowo nie istnieje, wzgl. przy jakich przesłankach można pozbawić obywateli państw trzecich prawa pobytu?

- b) W przypadku, gdy w następstwie odpowiedzi na pytanie drugie powinno wystarczyć, że prawo pobytu przyznaje się konstytutywnie obywatelowi państwa trzeciego:

Przy jakich przesłankach można obywatelowi państwa trzeciego — pomimo co do zasady istniejącego po stronie państwa członkowskiego obowiązku umożliwienia mu pobytu — odmówić prawa pobytu?

- 4) W przypadku, kiedy art. 20 TFUE nie sprzeciwia się odmowie prawa pobytu w państwie członkowskim obywatelowi państwa trzeciego w sytuacji, w jakiej znajduje się M. Dereci:

Czy art. 13 decyzji nr 1/80 w sprawie rozwoju stowarzyszenia, przyjętej przez Radę Stowarzyszenia, utworzoną mocą Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Turcją z dnia 19 września 1980 r., albo art. 41 podpisanego dnia 23 listopada 1970 r. w Brukseli oraz zawartego, zatwierdzonego i potwierdzonego w imieniu Wspólnoty mocą rozporządzenia Rady (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. protokołu dodatkowego, który zgodnie z jego art. 67 stanowi integralną część układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Turcją, w przypadku M. Dereciego sprzeciwia się poddaniu pierwszego wjazdu tureckiego obywatela surowszym krajowym przepisom niż wcześniej obowiązujące przepisy, regulujące pierwszy wjazd tureckich obywateli, pomimo że tamte przepisy krajowe, które ułatwiały pierwszy wjazd zaczęły obowiązywać dopiero po dacie, w której weszły w życie w tym państwie członkowskim przywołane przepisy dotyczące stowarzyszenia między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Turcją?

Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2011 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-274/11)

(2011/C 219/16)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/167/UE ⁽¹⁾
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) **Nadużycie władzy poprzez posłużenie się mechanizmem wzmocnionej współpracy** w sytuacji, gdy nie służy on integracji wszystkich państw członkowskich, lecz ma na celu uniknięcia negocjacji z państwem członkowskim, narzucając mu rozwiązanie wyłączenia, oraz gdy zamierzone w niniejszym przypadku cele mogły zostać osiągnięte za pomocą jednego z porozumień szczególnych przewidzianych w art. 142 KPE ⁽²⁾.

- 2) **Naruszenie systemu prawnego UE** poprzez brak przewidzenia systemu rozwiązywania sporów dotyczących tytułów prawnych podlegających prawu Unii.
- 3) **Pomocniczo**, na wypadek, gdyby Trybunał uznał, iż w niniejszym przypadku należy posłużyć się mechanizmem wzmocnionej współpracy oraz że można ustanowić regulację tytułów prawnych podlegających prawu Unii bez dysponowania systemem rozstrzygania sporów dotyczących tych tytułów, Królestwo Hiszpanii podnosi, że nie zostały spełnione przesłanki konieczne dla przyjęcia mechanizmu wzmocnionej współpracy, w związku z czym zachodzą następujące powody unieważnienia:
- 3.1. **naruszenie art. 20 ust. 1 TUE**, ponieważ wzmocniona współpraca w niniejszym przypadku nie jest ostatecznym środkiem, ani też nie spełnia celów przewidzianych w TUE, a także ponieważ odnosi się do dziedzin wyłączonych spod wzmocnionej współpracy, ponieważ należą do wyłącznych kompetencji UE.
- 3.2. **naruszenie art. 326 TFUE**, ponieważ wzmocniona współpraca w niniejszym przypadku narusza zasadę niedyskryminacji, rynek wewnętrzny oraz spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną, dyskryminując handel pomiędzy państwami członkowskimi i prowadząc do zakłócenia kompetencji.
- 3.3. **naruszenie art. 327 TFUE**, ponieważ wzmocniona współpraca narusza prawa Królestwa Hiszpanii, które w niej nie uczestniczy.

(¹) Decyzja Rady (2011/167/UE) z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej (Dz.U. L 76, s. 53).

(²) Konwencja o udzieleniu Patentów Europejskich z dnia 5 października 1973 r.